Dosarul nr.21r-743/2025 Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
1-24115104-02-21r-14072025 Judecător: Nicolae CORCEA

D E C I Z I E
În numele Legii

04 noiembrie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecători: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A examinat în ordine de recurs, fără prezența părților la proces, recursul condamnatului CIOBANU Grigore, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 18 decembrie 2024, pronunțată la cererea condamnatului CIOBANU Grigore cu privire la aplicarea în privința acestuia a prevederilor Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:
- Prima instanță: 11.10.2024 –18.12.2024;
- Instanța de recurs: 14.07.2025 – 04.11.2025;
Procedura de înștiințare legală a fost executată.

Verificând legalitatea încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

1. La 11 octombrie 2024, în instanța de fond a parvenit spre examinare cererea condamnatului CIOBANU Grigore *****, cu privire la aplicarea actului de amnistie în temeiul Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova, în privința sa.

În motivarea cererii, condamnatul CIOBANU Grigore *****, a considerat neîntemeiată decizia comisiei penitenciarului prin care a fost stabilit că se caracterizează ”negativ”, din care considerente a solicitat aplicarea prevederilor actului de amnistie.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 18 decembrie 2024, cererea condamnatului CIOBANU Grigore *****, cu privire la aplicarea actului de amnistie în temeiul Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova, în privința sa a fost respinsă ca neîntemeiată.

3. Împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 18 decembrie 2024 a declarat recurs condamnatul CIOBANU Grigore, prin care a solicitat casarea

încheierii menționate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicate în privința sa prevederile Legii nr. 243/2021 privind amnistia.

În susținerea recursului a fost menționat că instanța de fond în mod neîntemeiat a respins cererea acestuia de aplicare a prevederilor Legii nr. 243/2021 cu privire la amnistie, fiind încălcat dreptul acestuia de a beneficia de prevederile legii expuse supra.

4. Conform prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

5. *Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

Conform art. 437 alin.(1), pct. 4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

Conform art. 448 alin.(1) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1), pct. (1), lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Conform art. 469 din Codul de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanţa de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: 1) liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen (art.91 din Codul penal); 2) înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă (art.92 din Codul penal); 3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art.95 din Codul penal); 4) amânarea executării pedepsei pentru femeile gravide şi persoanele care au copii în vârstă de până la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amânării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate; 5) reabilitarea judecătorească (art.112 din Codul penal); 6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal); 7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare (art.64 din Codul penal); 8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu închisoare (art.67 din Codul penal); 9) anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate (art.90 şi 91 Cod penal); 10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa; 11) executarea sentinței în cazul existenței altor hotărâri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea ultimei hotărâri; 12) computarea arestării preventive sau a*

arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare; 13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical alienaților (art.10[1] din Codul penal); 13[1]) internarea forțată într-o instituție ftiziopneumologică (art.96[1] din Codul penal); 14) liberarea de pedeapsă sau ușurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art.10 şi 10[1] din Codul penal), precum şi excluderii din hotărârea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată; ***15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art.295 din Codul de executare);*** *16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripție ale executării sentinței de condamnare (art.97 din Codul penal); 17) explicarea suspiciunilor sau neclarităților care apar la punerea în executare a pedepselor; 17[1]) constatarea condițiilor de detenție a condamnaților; 18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați.*

6. Conform art. 107 Cod penal, *amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță şi asupra drepturilor persoanei vătămate. Amnistia nu se aplică în cazul săvârşirii de infracțiuni prevăzute la art. 166[1] alin. (2)–(4), precum şi persoanelor care au săvârşit asupra minorilor infracțiuni prevăzute la art. 171–175[1], 201, 206, 208, 208[1] şi 208[2].*

Conform art. 272 alin.(1) Cod de executare, *în cazul amnistiei, în temeiul art.107 din Codul penal, care liberează condamnatul de executarea în continuare a pedepsei, fie reduce pedeapsa sau o comută, instituțiile şi organele care asigură executarea categoriei respective de pedeapsă examinează aplicabilitatea actului de clemență fiecărui condamnat şi, după caz, cu acordul condamnatului, înaintează un demers instanței de judecată competente conform art.470 Cod de procedură penală. La demers se anexează dosarul personal al condamnatului, dovezile motivelor de fapt şi de drept invocate. Demersul se judecă în condițiile Codului de procedură penală.*

Conform art. (1) alin. alin. (1-2), (6) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, *prezenta lege se aplică condiționat şi exclusiv persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2–5, 7, 8. Aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate se decide de comisiile speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate (în continuare – comisii speciale), instituite, în acest sens, în cadrul fiecărei instituții care pune în executare pedeapsa, din reprezentanți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor şi ai Inspectoratului National de Probațiune. Comisiile speciale se instituie prin ordinul ministrului justiției şi activează în baza unui regulament-cadru aprobat prin ordinul ministrului justiției. Persoana condamnată poate înainta personal sau prin intermediul unui avocat un demers către instanța de judecată privind examinarea posibilității aplicării amnistiei*

doar dacă a fost refuzată de comisia specială.

Conform art. 7 alin (1) și (2) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, *persoanei condamnate la pedeapsa cu închisoare, la data intrării în vigoare a prezentei legi, căreia nu i se pot aplica prevederile art. 4–6 i se reduce termenul de pedeapsă după cum urmează: a) cu o treime, dacă este condamnată pe un termen de până la 7 ani inclusiv; b) cu o pătrime, dacă este condamnată pe un termen de la 7 la 10 ani; c) cu o cincime, dacă este condamnată pe un termen mai mare de 10 ani; d) la 30 de ani de închisoare, dacă este condamnată la detenţiune pe viaţă, cu condiţia lipsei riscului de recidivă, constatată de un expert psiholog judiciar atestat; e) cu o treime, dacă, la data comiterii infracţiunii, persoana condamnată avea vârsta cuprinsă între 18 şi 21 de ani; f) cu jumătate, dacă, la data comiterii infracţiunii, persoana condamnată era minoră; g) cu o treime, persoanei condamnate cu vârsta mai mare de 60 de ani şi celei cu dizabilităţi severe şi accentuate. Prevederile alin. (1) din prezentul articol nu se aplică persoanei care cade sub incidenţa art. 6 alin. (1) lit. a), b), c), e) sau g).*

7. Din materialele cauzei, Colegiul penal reține că, prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din data de 27 mai 2021, CIOBANU Grigore ***** a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art. art. 27, 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Conform prevederilor pct. 3 al Regulamentului-Cadru de activitate a comisiilor speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 44 din 18 februarie 2022, *actul de amnistie, ce rezultă din Legea nr. 243/2021, se aplică față de persoanele care execută o pedeapsă penală dacă: a) se încadrează în prevederile art. 3–5, 7 sau 8 din Legea nr. 243/2021; b) sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei penale, a perioadei de probaţiune sau a termenului de probă; c) sunt evaluate psihologic ca fiind persoane ce prezintă risc de recidivă mediu sau redus.*

De asemenea, pct. 58 din Regulamentul-Cadru de activitate a comisiilor speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate stipulează că *săptămânal, în fiecare zi de luni, subdiviziunea de evidență deținuți a instituției penitenciare prezintă directorului penitenciarului lista persoanelor care se încadrează în prevederile art. 3–5, 7 sau 8 din Legea nr. 243/2021, fără a include persoanele care deja au fost prezentate.*

Conform raportului de evaluare despre realizarea programului individual de executare a pedepsei, a fost menționat că CIOBANU Grigore nu a realizat programul individual de executare a pedepsei.

În ce priveşte sancţiunile şi stimulările sale, în perioada executării pedepsei, nu a fost sancţionat, nici stimulat.

Conform extrasului din procesul-verbal nr. 14 al Comisiei Penitenciarului nr. 16 Pruncul din 27 iulie 2022, condamnatul CIOBANU Grigore a fost caracterizat negativ, fiind refuzată acestuia înaintarea demersului în instanță, privind aplicarea față de ultimul a prevederilor Legii privind amnistia nr 243 din 24 decembrie 2021, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Conform fişei de evaluare a riscului de recidivă, condamnatul are un risc de

recidivă **ridicat**, având ca factori criminogeni: lipsa locului stabil de trai, comportament infracțional, nefiind la prima abatere penală, până la condamnare nu a avut loc de muncă stabil, situația financiară instabilă, lipsa calificării profesionale, minimalizează vina, raționalizează și justifică infracțiunea comisă, orientare socială negativă.

Rezumând normele de drept în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține că, prevederile Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021, nu sunt aplicabile în privința condamnatului CIOBANU Grigore, or, conform fişei de evaluare a riscului de recidivă, condamnatul are un risc de recidivă **ridicat**.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16 februarie 2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deşi obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurkvs Olanda, 19 aprilie 1994*, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*)

Astfel, Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Reieșind cele invocate instanța constată că, faptele menționate constituie o omitere a prevederilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului: ”Convenția impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă că impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță”, a se vedea în acest sens cauza *(Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 6 iunie 2006*).

Din interpretarea art.6 CEDO, pronunțarea de către instanță a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerințelor pricinii, precum și asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (*cauza Garcia Ruiz, 26*).

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

În final, Colegiul penal atestă că recursul declarat de condamnatul CIOBANU Grigore, nu conține temeiurile pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea contestată, cerințele înaintate nefiind motivate prin careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a cererii de recurs ca fiind nefondată, cu menținerea încheierii în cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de condamnatul CIOBANU Grigore împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 18 decembrie 2024, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, încheierea instanței de fond este una legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 447-449 alin.(1) pct 1), lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul condamnatului CIOBANU Grigore, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 18 decembrie 2024 și se menține fără modificări încheierea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul: **Marcel JUGANARI**

Judecătorii: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU